DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, dnia 31 października 1951 r. Nr 7 Poz. 64 – 76

TREŚĆ:

Poz. 64.

ZARZĄDZENIE

w sprawie pieczęci państwowych biur notarialnych.

Na podstawie art. 8 i 63 ustawy z dnia 25 maja 1951 r., Prawa o notariacie (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 276) zarządzam, co następuje:

§ 1. Państwowe biura notarialne używają okrągłych pieczęci urzędowych do tuszu i laku z wyobrażeniem orła państwowego pośrodku i napisem w otoku „Państwowe Biuro Notarialne w . . . .". Dopuszczalne jest użycie skrótu w napisie w otoku pieczęci „Państw. Biuro Notarialne w . . . .", o ile wymiary pieczęci uniemożliwiają wymienienie pełnej nazwy.

§ 2. Pieczęcie o jednakowym brzmieniu powinny być zaopatrzone w numery rozpoznawcze, tj. bieżące liczby arabskie umieszczone w otoku pieczęci.

W wypadku zaginięcia, uszkodzenia lub zniszczenia pieczęci, nowa pieczęć powinna być zaopatrzona w kolejny numer rozpoznawczy.

§ 3. Pieczęcie państwowych biur notarialnych, które z powodu zniszczenia lub uszkodzenia nie mogą być nadal używane, będą niezwłocznie przekazywane Ministerstwu Sprawiedliwości.

§ 4. Pieczęcie należy przechowywać pod zamknięciem w sposób wyłączający możliwość ich zaginięcia lub dopuszczania się przy ich pomocy jakichkolwiek nadużyć.

W razie zaginięcia pieczęci należy bezzwłocznie zawiadomić o tym Ministerstwo Sprawiedliwości, prezesa właściwego sądu wojewódzkiego i organa bezpieczeństwa publicznego.

§ 5. Pieczęcie zamawiać należy wyłącznie w Mennicy Państwowej w drodze służbowej za pośrednictwem Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1952 r.

Warszawa, dnia 8 października 1951 r.

Minister Sprawiedliwości: w z. *Tadeusz Rek*
Podsekretarz Stanu

Poz. 65.

ZARZĄDZENIE

w sprawie kompletów orzekających komisyj weryfikacyjnych dla adwokatów.

Na podstawie art. 112 ust. 1. ustawy o ustroju adwokatury z dnia 27.VI 1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 275) określam ilość kompletów orzekających:

w Wyższej Komisji Weryfikacyjnej przy Ministrze Sprawiedliwości — 10 kompletów,
w Wojewódzkiej Komisji Weryfikacyjnej w Białymstoku — 1 komplet,
w Wojewódzkiej Komisji Weryfikacyjnej w Bydgoszczy — 2 komplety,
w Wojewódzkiej Komisji Weryfikacyjnej w Gdańsku — 2 komplety,
w Wojewódzkiej Komisji Weryfikacyjnej w Katowicach — 5 kompletów,
w Wojewódzkiej Komisji Weryfikacyjnej w Kielcach — 1 komplet,
w Wojewódzkiej Komisji Weryfikacyjnej w Krakowie — 6 kompletów,
w Wojewódzkiej Komisji Weryfikacyjnej w Lublinie — 2 komplety,
w Wojewódzkiej Komisji Weryfikacyjnej w Łodzi — 4 komplety,
w Wojewódzkiej Komisji Weryfikacyjnej w Olsztynie — 1 komplet,
w Wojewódzkiej Komisji Weryfikacyjnej w Poznaniu — 3 komplety,
w Wojewódzkiej Komisji Weryfikacyjnej w Rzeszowie — 2 komplety,
w Wojewódzkiej Komisji Weryfikacyjnej w Szczecinie — 1 komplet,
w Wojewódzkiej Komisji Weryfikacyjnej w Warszawie — 10 kompletów,
w Wojewódzkiej Komisji Weryfikacyjnej we Wrocławiu — 3 komplety.

Warszawa, dnia 10 lutego 1951 r.

Minister Sprawiedliwości: w z. *Tadeusz Rek*
Podsekretarz Stanu

Poz. 66.

ZARZĄDZENIE

w sprawie mieszkań służbowych pracowników zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich.

Na podstawie § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21-go czerwca 1950 r. w sprawie mieszkań służbowych i mieszkań pracowniczych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 257) wszystkie lokale mieszkalne w budynkach zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich przeznaczam na mieszkania dla pracowników tych zakładów i schronisk oraz uznaję te lokale za mieszkania służbowe.

Warszawa, dnia 15 września 1951 r.

Minister Sprawiedliwości: *Henryk Świątkowski*

Poz. 67.

O K Ó L N I K

w sprawie zwolnienia obywateli niemieckich od obowiązku zabezpieczenia kosztów procesu.

W uzupełnieniu okólnika z dnia 12 maja 1951 r. w sprawie przyznawania obywatelom niemieckim zwolnienia od kosztów sądowych (Dz. Urz. Nr 4, poz. 27 z 1951 r.), podaje się do wiadomości, że stosownie do zawartego ostatnio porozumienia z Rządem Niemieckiej Republiki Demokratycznej zapewniona została wzajemność w przedmiocie zwolnienia obywateli obu stron od obowiązku składania kaucji na zabezpieczenie kosztów procesu (art. 123 i nast. k.p.c.).

Warszawa, dnia 19 października 1951 r.

Minister Sprawiedliwości: w z. *Tadeusz Rek*
Podsekretarz Stanu

Poz. 68.

O K Ó L N I K

w sprawie przestrzegania dyscypliny finansowej.

Do
wszystkich władz podległych Ministerstwu Sprawiedliwości

Na podstawie okólnika Ministra Finansów z dnia 27 września 1951 r. nr B. A. 3623/1/51 uzupełniam treść okólnika z dn. 28 kwietnia 1951 r. w sprawie przestrzegania dyscypliny finansowej (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Sprawiedliwości nr 4, poz. 30) w części dotyczącej przepisów o należnościach służbowych i wyjaśniam, co następuje:

Zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego przysługuje pracownikowi państwowemu przy przeniesieniu służbowym na przestrzeni z mieszkania w dotychczasowym miejscu służbowym do mieszkania w nowym miejscu służbowym, przy użyciu najtańszych środków transportowych.

Wysokość ryczałtu należnego przy przeniesieniu służbowym kształtuje się zależnie od utrzymywania przez przeniesionego służbowo pracownika rodziny w rozumieniu prawa rodzinnego i małżeńskiego, przy czym fakt utrzymywania rodziny winien być w każdym przypadku udowodniony.

W razie przeniesienia służbowego obojga małżonków, będących pracownikami państwowymi, przysługuje tylko jeden ryczałt w wysokości 100% jednomiesięcznego uposażenia wyższego spośród obu uposażeń, pobieranych przez małżonków.

Ryczałt za przeniesienie nie należy się pracownikowi, jeśli przeniesienie nie spowodowało potrzeby przesiedlenia się.

Rachunek kosztów noclegu przy podróżach służbowych może być honorowany, jeżeli został wystawiony przez hotel lub zarejestrowany dom noclegowy. Wszelkie inne koszty noclegu, choćby udowodnione rachunkami, mogą być zwracane tylko do wysokości 3 zł za nocleg, a w przypadku korzystania ze służbowego domu noclegowego do wysokości opłaty, pobieranej przez dany urząd.

Warunkiem zwrotu kosztów noclegu jest stwierdzenie na delegacji przez jednostkę, do której pracownik był delegowany, niemożności korzystania z pokoju gościnnego.

W treści delegacji należy wskazać władzę lub urząd, do którego pracownik został delegowany.

Kierownik jednostki winien na delegacji służbowej pracownika stwierdzić nie tylko dzień, lecz również godzinę rozpoczęcia i zakończenia czynności urzędowej, a nie dzień i godzinę wyjazdu.

Powrót do stałego miejsca urzędowania winien nastąpić bez nieuzasadnionej zwłoki po zakończeniu czynności urzędowej. Pora nocna nie usprawiedliwia zwłoki powrotu. W tym jednak przypadku, o ile pracownik nie korzystał z miejsca w wagonie sypialnym, znajdują zastosowanie przepisy uchwały Rady Ministrów nr 196 z dnia 17 marca 1951 r. w sprawie uzupełnienia przypadków usprawiedliwiających nieobecność w pracy (Monitor Polski nr A—27, poz. 334).

Organy finansowe poszczególnych jednostek a główni (starsi) księgowi w pierwszym rzędzie odpowiedzialni są za ścisłe stosowanie obowiązujących przepisów. Rachunki zawierające jakiekolwiek braki, należy zwrócić pracownikowi celem ich usunięcia.

Interpretację dotyczącą kosztów przeniesień stosować należy do przypadków przeniesień służbowych, które nastąpiły po dacie cytowanego na wstępie okólnika Min. Finansów.

Równocześnie końcowy 3-ci ustęp powołanego okólnika w sprawie dyscypliny finansowej zmieniam w następujący sposób:

a) prezesi sądów powiatowych i przewodniczący wydziałów zamiejscowych składają sprawozdania kwartalne o stanie dyscypliny finansowej prezesom sądów wojewódzkich, zaś prezesi okręgowych sądów ubezpieczeń społecznych — Prezesowi Trybunału Ubezpieczeń Społecznych do dnia 10 miesiąca następującego po kwartale sprawozdawczym;
b) Prezes Trybunału Ubezpieczeń Społecznych tudzież prezesi sądów wojewódzkich składają sprawozdania podległych jednostek, po odpowiednim wykorzystaniu tych sprawozdań, wraz ze sprawozdaniem własnym Ministerstwu Sprawiedliwości — Departament Organizacyjno-Administracyjny do dnia 15 miesiąca następującego po kwartale sprawozdawczym;
c) w tym samym terminie sprawozdania własne składają Ministerstwu kierownicy pozostałych jednostek organizacyjnych podległych bezpośrednio Ministerstwu.

Warszawa, dnia 15 października 1951 r.

Minister Sprawiedliwości: w z. *Tadeusz Rek*
Podsekretarz Stanu

Poz. 69.

P I S M O O K Ó L N E

w sprawie wstrzymania zasiłku rodzinnego w przypadku umieszczenia nieletniego w Zakładzie Poprawczym lub Wychowawczym.

Do Ob. Ob.
Prezesów Sądów Wojewódzkich,
Prezesów Sądów Powiatowych,
Przewodniczących Wydziałów Karnych,
Przewodniczących Wydziałów dla Nieletnich

Ministerstwo Sprawiedliwości ustaliło, że w wielu przypadkach, mimo iż nieletni przestępcy na mocy orzeczeń sądów karnych zostali umieszczeni w zakładzie poprawczym lub wychowawczym — sądy nie zawiadamiają o tym właściwych Oddziałów Obwodowych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, wskutek czego ojciec lub matka, względnie opiekun tego nieletniego w dalszym ciągu pobierają na niego zasiłek rodzinny, chociaż w danym przypadku całkowity koszt utrzymania i wychowania dziecka pokrywany jest z funduszów publicznych.

Zwraca się uwagę, że zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Opieki Społ. z dnia 16.I 1948 r. o warunkach nabywania uprawnień do zasiłków rodzinnych (§ 2 ust. 3 p. 1) zasiłek rodzinny na członków rodziny przysługuje m. in. wówczas, jeżeli są oni wyłącznie i całkowicie utrzymywani przez uprawnionego. Po myśli zaś p. 6 § 2 tegoż rozporządzenia prawo do zasiłku na poszczególnych członków rodziny ustaje z końcem miesiąca, w którym ustały warunki do zasiłku (tj. zaszły pewne zdarzenia faktyczne jak np. śmierć, zaprzestanie nauki, przekroczenie granicy wieku, podjęcia pracy, ustanie pozostawania na utrzymaniu uprawnionego).

Umieszczenie nieletniego w zakładzie poprawczym lub wychowawczym jest niewątpliwie przypadkiem, gdy przestaje on być na wyłącznym utrzymaniu uprawnionego, wobec czego prawo do otrzymania zasiłku na tego nieletniego przez jego ojca, matkę lub opiekuna — ustaje.

Jakkolwiek uprawnieni mają obowiązek zawiadamiać instytucję wypłacającą zasiłki rodzinne o zaszłych zmianach w stanie rodzinnym, jednakże częstokroć przez nieświadomość lub z chęci zysku nie dopełniają tego obowiązku.

Z tych względów celem zapobieżenia dokonaniu w wielu przypadkach nienależnej wypłaty zasiłku, Ministerstwo Sprawiedliwości zarządza, aby sądy zawiadamiały właściwe Oddziały Obwodowe Z.U.S. o każdym przypadku umieszczenia nieletniego na mocy orzeczenia sądu karnego w zakładzie poprawczym lub wychowawczym. Na podstawie tego zawiadomienia Oddziały Obwodowe Z.U.S. będą mogły wydać zakładowi pracy nakaz wstrzymania wypłaty zasiłku.

Zawiadomienie należy wysyłać po otrzymaniu potwierdzenia o umieszczeniu w zakładzie ze wskazaniem daty od kiedy dany nieletni przebywa w zakładzie.

W przypadku zwolnienia z zakładu wychowawczego lub warunkowego zwolnienia z zakładu poprawczego, rodzice lub opiekunowie tych nieletnich będą mogli ponownie nabyć uprawnienie do otrzymania zasiłku na podstawie odpisu odnośnego postanowienia Sądu dla Nieletnich.

Warszawa, dnia 21 września 1951 r.

Dyrektor Departamentu Nadzoru Sądowego:
Henryk Chmielewski

Poz. 70.

PISMO OKÓLNE

w sprawie wypełniania karty rejestracyjnej nieletniego.

Przy sprawdzaniu kart rejestracyjnych „A" 1 wzór Nr 1 nieletnich stwierdzono, że większość sądów nie stosuje się do pisma okólnego Ministerstwa z dnia 27 kwietnia b.r. NS 151/41/51/V.

Departament Nadzoru Sądowego przypomina, że w myśl wyżej wymienionego okólnika należy w rub. 15 karty rejestracyjnej „A" 1 oraz na jednobrzmiących arkuszach A nad datą notować dane dotyczące poprzednio orzeczonych środków wychowawczych lub poprawczych. Należy wpisać datę orzeczenia, art. ustawy i zastosowany środek.

Warszawa, dnia 25 września 1951 r.

Dyrektor Departamentu Nadzoru Sądowego:
Henryk Chmielewski

Poz. 71.

PISMO OKÓLNE

w sprawie adresowania przesyłek pocztowych.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów stwierdziło, że adresy na pismach przesyłanych pocztą przez sądy i przez komorników są często nieprawidłowe. Utrudnia to czynności poczty, powoduje zwrot przesyłek nadawcy bądź opóźnienia w ich doręczeniu.

Najbardziej częstym jest brak w adresie nazwy placówki pocztowej i podawanie tylko nazwy wsi w której adresat mieszka, bądź też podawanie niezupełnej lub zniekształconej nazwy placówki pocztowej.

Zechcą Obywatele Prezesi sądów wydać odpowiednie zarządzenia, by adresy na przesyłkach pocztowych pisano wyraźnie oraz by treść i forma adresów odpowiadała przepisom pocztowym.

Spis placówek pocztowo-telekomunikacyjnych można nabyć (bądź zamówić) w każdym urzędzie pocztowym w cenie 9 zł za egzemplarz.

Warszawa, dnia 5 października 1951 r.

Dyrektor Departamentu: w z. *Bronisław Person*
Wicedyrektor

Poz. 72.

PISMO OKÓLNE

w sprawie zarachowywania wpływów z grzywien administracyjnych, kar pieniężnych oraz z konfiskat.

Do

Obywatela Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Obywateli Prezesów Sądów Wojewódzkich, Trybunału Ubezpieczeń Społecznych i Okręgowych Sądów Ubezpieczeń Społecznych, Obywatela Rektora Wyższej Szkoły Prawniczej, Obywateli Dyrektorów szkół prawniczych, zakładów poprawczych oraz Instytutu Ekspertyz Sądowych.

W związku z licznymi wątpliwościami, jakie powstały w sprawie zarachowywania wpływów z grzywien, kar pieniężnych i konfiskat Ministerstwo Sprawiedliwości w uzupełnieniu klasyfikacji dochodów budżetu centralnego na rok 1951, podanej do wiadomości przy piśmie z dnia 7 lutego 1951 r. nr B.F. 681/51, wyjaśnia na podstawie wskazówek, otrzymanych z Ministerstwa Finansów, jak następuje:

Wszelkie wpływy z tytułu grzywien, kar pieniężnych i konfiskat, wymierzonych w trybie administracyjnym lub w trybie karno-skarbowym przez jednostki budżetowe (władze i urzędy) winny być odprowadzane względnie wpłacane bezpośrednio do właściwego oddziału Narodowego Banku Polskiego na rachunek dochodów budżetu centralnego tej części budżetowej, której podlega jednostka wymierzająca z dyspozycją zarachowania zasadniczo na dział 5, tytuł 1, § 1. Resorty jednak, jak Ministerstwo Finansów, Ministerstwo Sprawiedliwości, Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej — prowadzące ewidencję wpływów z różnorodnych grzywien, kar pieniężnych i konfiskat, dla których uruchomiono już kolejne dalsze paragrafy w omawianym tytule, zarachowują te wpływy na właściwe rodzajowe paragrafy. Każdy resort, w którym prowadzi się ewidencję wpływów z większej ilości rodzajów grzywien, kar pieniężnych i konfiskat — wydzielenie których dla celów kontrolnych uznanoby za wskazane — ma możność w swoim zakresie, bez uzyskiwania na to specjalnej zgody Ministerstwa Finansów, uruchamiania w miarę potrzeby dalszych kolejnych paragrafów w dziale 5, tytuł 1 swej części budżetowej.

Prowadzenie rachunkowości i nadzoru wpływów w zakresie grzywien, kar pieniężnych i konfiskat należy do obowiązków tych jednostek budżetowych, które dokonały wymiaru grzywien, kar pieniężnych i konfiskat.

Dla uniknięcia zbędnych przerachowań wpływy z grzywien, kar pieniężnych i konfiskat, zarachowane dotychczas na budżet inaczej, nie podlegają przerachowaniu.

Sposoby prowadzenia i zarachowywania wpływów z kar pieniężnych, porządkowych i sądowych z ustawy o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy zostały już opracowane w oparciu o zasady, podane w powołanej na wstępie klasyfikacji dochodów budżetu centralnego na rok 1951 i zostały ogłoszone w Monitorze Polskim nr A-78, poz. 1074.

Warszawa, dnia 15 października 1951 r.

Dyrektor Departamentu: w z. *Bronisław Person*
Wicedyrektor

Poz. 73.

PISMO OKÓLNE

w sprawie kosztów postępowania w sprawach karnych przeciwko nieletnim.

Do

Przewodniczących Wydziałów dla Nieletnich

W związku z zapytaniem niektórych Sądów Powiatowych w sprawie obciążania kosztami postępowania rodziców nieletniego, Ministerstwo wyjaśnia co następuje:

Zgodnie z art. 442 lit. „C" k.p.k. w przypadku umorzenia postępowania, koszty postępowania ponosi Skarb Państwa. Z uwagi na obligatoryjny charakter tego przepisu również w przypadku wydania postanowienia o umorzeniu postępowania przeciwko nieletniemu poniżej lat 13, jako nie ulegającemu karze (art. 69 k.k.) koszty postępowania ponosi Skarb Państwa niezależnie od tego, czy Sąd zastosował środki wychowawcze. To samo odnosi się do osób, co do których zapadł wyrok uniewinniający na zasadzie art. 69 k.k. z powodu braku podmiotowych cech przestępstwa. Jedynie więc w przypadku wydania wyroku skazującego (art. 70 k.k.) lub wyroku, mocą którego uznano nieletniego za winnego zarzuconego mu czynu i zastosowano środki wychowawcze (art. 71 k.k.), Sąd na zasadzie art. 495 k.p.k. może obciążyć rodziców kosztami postępowania i to przy ustaleniu poważnych zaniedbań ich obowiązków wychowawczych. Z tych względów obciążanie rodziców kosztami postępowania w przypadku umorzenia postępowania z mocy art. 69 k.k. jest niewłaściwe.

Warszawa, dnia 26 września 1951 r.

Dyrektor Departamentu Nadzoru Sądowego:
Henryk Chmielewski

Poz. 74.

PISMO OKÓLNE

w sprawie zwiedzania zakładów poprawczych i schronisk.

Do

Przewodniczących Wydziałów dla Nieletnich

W związku z zapytaniem niektórych Sądów Powiatowych w sprawie zwiedzania zakładów poprawczych i schronisk, Ministerstwo wyjaśnia co następuje:

W przypadkach organizowania zwiedzania zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich dla celów szkoleniowych przez pracowników sądowych i kuratorów, należy złożyć wniosek do Ministerstwa Sprawiedliwości o udzielenie zezwolenia, przy czym do wniosku winien być zała-

czony imienny wykaz osób pragnących wziąć udział w zwiedzaniu.

Jeśli chodzi o prawo wstępu do schronisk dla nieletnich, to zastrzeżenie powyższe nie dotyczy sędziów dla nieletnich, którzy z mocy przepisu art. 494 k.p.k. są obowiązani do wizytowania schronisk, znajdujących się w okręgu Sądu dla Nieletnich.

W przypadku, jeżeli schronisko obsługuje szereg sądów dla nieletnich, Wydział Sądownictwa dla Nieletnich ustali, który z Przewodniczących Wydziału dla Nieletnich będzie sprawował funkcję nadzoru w trybie art. 494 k.p.k.

Warszawa, dnia 5 października 1951 r.

Dyrektor Departamentu Nadzoru Sądowego: *Henryk Chmielewski*

Poz. 75.

KOMUNIKAT

w sprawie zmiany niektórych postanowień przepisów o wykonywaniu budżetu Państwa oraz o rachunkowości budżetowej.

Ministerstwo Sprawiedliwości podaje do wiadomości i ścisłego stosowania następujące zarządzenie Ministra Finansów:

Zarządzenie Ministra Finansów

z dnia 31 sierpnia 1951 r.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 1) i 7) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. W przepisach o wykonywaniu budżetu Państwa oraz o rachunkowości budżetowej (załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 25 listopada 1950 r.) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

1) w § 59 ust. 1 po pkt „4"), kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się nowy punkt 5) o następującym brzmieniu: „5) sumy pochodzące z drobnych wpłat, wymienionych w § 63a ust. 1—3";
2) dodaje się nowe paragrafy 63a i 63b o brzmieniu:

„63a.

Sumy pochodzące z drobnych wpłat.

1. Jednostka budżetowa może przyjmować do kasy podręcznej od swych pracowników wszelkie wpłaty, wynikające ze stosunku służbowego pracownika do jednostki budżetowej (np. zwroty uposażeń, zwroty pozostałości zaliczek na koszty podróży itp.).

2. Do kasy podręcznej mogą być przyjmowane również wpłaty z tytułu:
1) zwrotu kosztów za usługi świadczone przez jednostki budżetowe, za korzystanie z wyżywienia zbiorowego, prania, światła, ogrzewania, wody, lekarstw i środków opatrunkowych, telefonów, środków transportowych itp.,
2) sprzedaży wyrobów, produktów i usług zakładów i gospodarstw pomocniczych,
3) sprzedaży wydawnictw urzędowych,
4) opłat szkolnych, internatowych itp.,
5) opłat za leczenie,
6) opłat administracyjnych.

3. Przyjmowanie innych opłat, aniżeli wymienione w ust. 1 i 2 wymaga zgody Ministerstwa Finansów.

4. Na przyjętą gotówkę kasa podręczna wydaje pokwitowanie z kwitariusza należności wzór 7a, składającego się z trzech części: pokwitowania, dowodu przyjęcia wpłaty i dziennika wpłat — wypełnianych przebitkowo przez kalkę.

5. Przyjęte do kasy podręcznej sumy, jednostka budżetowa obowiązana jest wpłacić do banku bezpośrednio lub za pośrednictwem poczty w dniu ich otrzymania, a wyjątkowo w dniu następnym, celem zarachowania na właściwy rachunek zgodnie z podanym przeznaczeniem. W przypadku większej odległości (np. kilka lub kilkanaście kilometrów przy niedostatecznej komunikacji), dzielącej siedzibę jednostki budżetowej od siedziby banku lub poczty, sumy pobrane przez kasę podręczną mogą być wpłacane do banku w odstępach kilkudniowych, jednak nie większych, niż raz na dekadę (10 dni), o ile suma wpływów nie przekroczy kwoty zł 500 (pięćset). W przypadku gdy suma wpływów przekroczy kwotę 500 zł jednostka budżetowa obowiązana jest odporowadzić ją do banku bezzwłocznie.

6. Pokwitowania na wpłaconą przez kasę podręczną gotówkę przykleja się do dziennika wpłat, odnotowując na właściwych odcinkach dziennika wpłat, datę wpłaty do N.B.P. lub poczty.

§ 63b.

Kwitariusz należności.

1. Pokwitowania kwitariusza należności są drukami ścisłego zarachowania.

2. Ewidencję kwitariuszy należności, z wyszczególnieniem ilości zawartych w nich blankietów pokwitowań, prowadzi jednostka budżetowa w księdze kontroli druków ścisłego zarachowania (§ 123).

3. Ilość pokwitowań zawartych w poszczególnych kwitariuszach należności powinna być ustalona bezpośrednio po ich nabyciu. Ustalenie ilości pokwitowań powinno być stwierdzone przez zamieszczenie na odwrotnej stronie ostatniego arkusza każdego kwitariusza klauzuli: „Kwitariusz zawiera . . . . sztuk pokwitowań, od nr . . . . . do nr . . . .". Klauzulę podpisuje kierownik jednostki budżetowej lub przez niego upoważniony pracownik oraz główny (starszy) księgowy.

4. Na pokwitowaniach i pozostałych częściach składowych kwitariusza należności nie może być żadnych podskrobań ani poprawek. Mylnie wypełnione blankiety należy unieważnić wraz z odnośnymi dowodami przyjęcia wpłat przez przekreślenie na krzyż atramentem oraz umieszczenie podpisu głównego (starszego) księgowego. Unieważnione pokwitowania i dowody przyjęcia wpłat pozostają w kwitariuszu należności przyklejone do odnośnego odcinka dziennika";

3) w § 103 ust. 2 pkt 3) otrzymuje nowe brzmienie o następującej treści:

„3) imiona, nazwiska i numery legitymacji z podaniem władzy wystawiającej oraz wzory podpisów tych osób, które otrzymują prawo zlecania wypłat z akredytywy. W przypadku otwarcia akredytywy dla urzędu, przedsiębiorstwa lub innej instytucji, jednostka budżetowa podaje we wniosku nazwę i siedzibę tego urzędu, przedsiębiorstwa lub instytucji, zaś wzory podpisów pracowników uprawnionych do zlecania wypłat z akredytywy oraz wzór odcisku pieczęci (stempla) instytucja składa w tym oddziale N.B.P., w którym została otwarta akredytywa";

4) w § 133 pkt 2) po wyrazie „kredytów" wstawia się wyrazy „ — na podstawie pism, dotyczących otwarcia".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem wydania.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

Poz. 76.

KOMUNIKAT

w sprawie uwidocznienia poprawki w wykazie symboli spraw zapisywanych w repertoriach cywilnych.

W wykazie symboli spraw zapisywanych w repertoriach cywilnych ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości Nr 5 z roku 1951, poz. 45 należy uwidocznić poprawkę, że określenie symbolu:

1) 212 — powinno brzmieć: — w sprawach dotyczących aktów stanu cywilnego,
2) 221 — powinno brzmieć: — o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego bądź o wydanie depozytu.

2-B-43997

Tłoczono 2.400 egzemplarzy.

DRUKARNIA MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI, WARSZAWA, UL. NOWOWIEJSKA 6

Objętość 4 strony. Papier płaski, druk. sat. 60 g kl. V. Zam. nr 823. Oddano do składu 29.X 1951. Druk ukończono 5.XI 1951.

Cena 0.50 zł